

Sygn. akt IV KZ 28/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 13 maja 2014 r.,

zażalenia wniesionego przez M. J.,

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt ... 194/13,

o odmowie przyjęcia zażalenia,

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Prezesowi
Sądu Apelacyjnego do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyznaczony M. J. obrońca z urzędu, pismem z dnia 13 grudnia 2013 roku (data wpływu) poinformował Sąd Apelacyjny, że nie stwierdził podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.

W związku z powyższym wezwano M. J. do złożenia wniosku o wznowienie postępowania podpisanego przez adwokata z wyboru pod rygorem odmowy przyjęcia osobistego wniosku.

W odpowiedzi na ww. wezwanie M. J. złożył własnoręcznie sporządzony wniosek o wznowienie postępowania, w związku z czym zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 10 stycznia 2014 roku odmówiono przyjęcia tego wniosku.

Zażalenie na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego z dnia 10 stycznia 2014 roku wniósł M. J.

Zarządzeniem z dnia 11 marca 2014 roku, sygn. akt ... 194/13, Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego odmówił przyjęcia zażalenia złożonego przez oskarżonego M. J. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 10 stycznia 2014 roku, ponieważ zostało wniesione po terminie.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł oskarżony M. J. wskazując, że zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 roku otrzymał dopiero w dniu 21 lutego 2014 roku, w związku z czym dochował siedmiodniowego terminu do wniesienia zażalenia, skoro nadał je w dniu 28 lutego 2014 roku.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia z dnia 11 marca 2014 roku.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie M. J. jest zasadne o tyle, że skutkowało uchyleniem zaskarżonego zarządzenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Apelacyjnego.

Zgodnie z art. 460 k.p.k. zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli ustawa nakazuje doręczenie postanowienia – od daty doręczenia. Przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie do zażaleń na zarządzenia (art. 466 § 1 k.p.k.). Odpis zarządzenia z dnia 10 stycznia 2014 roku w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania M. J. otrzymał w dniu 24 stycznia 2014 roku (k. 77). Termin do złożenia zażalenia upłynął zatem z dniem 31 stycznia 2014 roku.

Na wstępie wskazać należy, że przedstawione w zażaleniu argumenty dotyczące daty odebrania odpisu zarządzenia z dnia 10 stycznia 2014 roku nie znajdują potwierdzenia w aktach sprawy. W szczególności ze znajdującego się na k. 77 akt sprawy zwrotnego poświadczenia odbioru odpisu zarządzenia wynika, iż odpis zarządzenia doręczono M. J. w dniu 24 stycznia 2014 roku, o czym przekonuje umieszczona na zwrotnym poświadczeniu odbioru data stempla pocztowego. Zauważyć jednocześnie należy, że zwrotne poświadczenie odbioru zarządzenia z dnia 10 stycznia 2014 roku wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w dniu

18 lutego 2014 roku (pieczęć Biura Podawczego Sądu Apelacyjnego, k. 77). M. J. nie mógł zatem odebrać odpisu zarządzenia – jak wskazuje w zażaleniu – w dniu 21 lutego 2014 roku, skoro przed tą datą do Sądu Apelacyjnego wpłynęło już zwrotne poświadczenie odbioru odpisu zarządzenia.

Rzecz jednak w tym, że jak wynika z akt sprawy – w dniu 31 stycznia 2014 roku, a zatem w terminie do złożenia zażalenia na zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 roku, M. J. złożył do Sądu Apelacyjnego wniosek o wyznaczenie adwokata z urzędu w celu sporządzenia zażalenia do Sądu Najwyższego na zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 roku (k. 74). Z treści tego pisma jednoznacznie wynika wola zaskarżenia zarządzenia Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego. Tymczasem Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego zarządzeniem z dnia 12 lutego 2012 roku nie uwzględnił wniosku M. J. o wyznaczenie adwokata z urzędu w celu sporządzenia zażalenia na zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 roku. Treść wymienionego pisma M. J. nie została natomiast oceniona – przez pryzmat art. 118 § 1 i 2 k.p.k. – jako ewentualne zażalenie na zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 roku, skoro z jego treści wynika jednoznacznie wola takiego postąpienia („zażalenie do SN uważam za konieczne”). To zaś czyni zasadnym uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Apelacyjnego. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.